

tionel karakter, tager sigte på at afstemme reglerne med lovforslagets § 1, nr. 13, herunder især § 16, stk. 5 og § 18.

Forslaget vedrørende stk. 1, nr. 5 tager sigte på at tilvejebringe en strafhjemmel for overtrædelse af alle former for påbud, der har direkte eller indirekte hjemmel i loven.

Den nuværende sondring mellem forskrifter, der er udstedt i henhold til loven, jfr. stk. 2, og de i den gældende § 66, stk. 1, nr. 7 nævnte ordensregler, er flydende, og for at undgå misforståelser og sammenfald foreslås stk. 1, nr. 7, derfor ophævet. Overtrædelse af ordensregler straffes herefter med hjemmel i stk. 2.

Til nr. 39 (§ 66, stk. 4).

Ændringen er af redaktionel karakter.

Til § 2.

ad stk. 1.

Under de drøftelser, som har været ført med de kommunale organisationer i forbindelse med overvejelserne om lovændringen, er man blevet enige om at sigte mod at lade en ny lov træde i kraft den 1. januar 1979. Denne ikrafttrædelsesdato skulle gøre det muligt at gennemføre overførsel af opgaver og personale til amtskommunerne på forsvarlig måde.

ad stk. 2.

De i naturfredningskommissionens betænkning nr. 467 forudsatte, ret omfattende foranstaltninger med henblik på afslutning af det i henhold til stilloven iværksatte arbejde er nu så vidt gennemført, at stilloven kan ophæves i forbindelse med denne lovrevision. Der tages dog forbehold om det nøjagtige tidspunkt for ikrafttrædelsen af lovens ophævelse, ligesom det af hensyn til de i henhold til loven gennemførte servitutter og lovens administration i øvrigt vil være nødvendigt, at miljøministeren får beføjelser til at fastsætte nærmere overgangsregler. Bestemmelsen om påtaleret i de nævnte servitutter er dog omfattet af overgangsreglen i stk. 3.

ad stk. 3.

I konsekvens af smidiggørelsen af bestemmelserne om afvigelser fra gennemførte fredninger foreslås det i stk. 3 at ophæve de ældre fredningskendelsers bestemmelser om påtaleret, jfr. bemærkningerne ovenfor til § 1, nr. 13 (til § 18).

Dispensationer fra ældre fredningskendelser og fra de før 1969-loven kendte fredningsoverenskomster, som siden da er blevet sidestillet med egent-

lige kendelser, kan meddeles efter de foreslåede regler i § 1, nr. 13 (§ 34).

Det er ikke hensigten at mindske den indflydelse, som de påtaleberettigede hidtil har haft under behandlingen af dispensationssager, jfr. den gældende lovs § 34, stk. 4. For de mindre sager agtes indflydelsen sikret gennem høringsforskrifter i forretningsordenen for fredningsnævn, således at eksempelvis ved kirkeomgivelsesfredninger menighedsrådet, og ved fredninger rejst af Danmarks Naturfredningsforening denne forening eller den pågældende lokalkomité under foreningen fortsat sikres inddraget. For de mere omfattende sager sikres indflydelsen gennem de foreslåede bestemmelser om øget offentlighedsmedvirken.

ad stk. 4.

For de tilladelser, godkendelser eller dispensationer, der er meddelt før 1. januar 1979, og som bortfalder i medfør af bestemmelsen, fordi de ikke er udnyttet inden den 1. januar 1984, gælder på samme måde, som med de tilladelser m.v., der meddeles efter 1. januar 1979, at der vil kunne ansøges påny om tilladelse m.v. efter de almindelige regler. Det forudsættes dog i denne forbindelse, at de pågældende fredningsmyndigheder behandler sådanne sager efter lempeligere regler end de, der ellers ville gælde, således at der sikres et for vedkommende ansøger rimeligt resultat.

Bestemmelsen har ikke til hensigt at ændre retstilstanden for tidligere meddelte tilladelser m.v., og som under hensyn til den fra meddelelsen heraf forløbne tid må anses for at være bortfaldet allerede efter almindelige retsgrundsætninger.

Reglen i stk. 4 svarer i øvrigt til den i lov nr. 297 af 26. juni 1975 om ændring af lov om naturfredning i § 2, stk. 6, indeholdte ikrafttrædelsesbestemmelse vedrørende tilladelser, der før 1. juli 1975 er meddelt af fredningsnævnet eller overfredningsnævnet i henhold til lovens kap. VI eller § 53.

ad stk. 5.

Den hidtidige forbudsregel i § 40 foreslås i lovforslagets § 1, nr. 13, erstattet af en noget ændret regel (§ 11). Det skønnes imidlertid rimeligt, at de forbud, der måtte være nedlagt ved ændringslovens ikrafttræden den 1. januar 1979, bevarer deres gyldighed, indtil de udløber, d.v.s. i højst et år efter forbudets nedlæggelse. I konsekvens heraf må eventuelle overtrædelser af sådanne forbud straffes efter de hidtidige regler, jfr. herved § 66, stk. 1, nr. 4.

ad stk. 6.

Selv om der i konsekvens af lovforslagets § 1,